

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.

Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
50 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadeslane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stepowa od każdej
inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
ńczy w Ekspedycji Gazety
(Ulica Wąłowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr 165.

Czwartek 22. Lipca 1869

Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 21. lipca. Komisya budżetowa delegacyi rady państwa przyjęła podwyższenie płac oficerskich do majora włącznie a z wyłączeniem wszystkich oficerów nadliczbowych. Uchwała ta stała się po oświadczeniu hr. Beusta, że przy wszelkiem uznaniu gotowości do ofiar ze strony oficerów, podwyższenie płac zniweczy radykalnie istniejącą spekulacyę na przynębnego ducha w armii.

Część nieurzędowa.

Rozporządzeniem J. E. ministra wyznań i oświecenia z d. 11. b. m. wydana została instrukcyja dla c. k. krajowych inspektorów szkół, którą podaje w streszczeniu Gazeta wiedeńska. Według ogólnych postanowień tej instrukcyi krajowi inspektorowie szkół mają się dokładnie obznajomić ze stanem publicznych i prywatnych zakładów naukowych pod ich nadzór oddanych i wpływać pośrednio i bezpośrednio na ich rozwój.

Mają zwracać szczególniejszą uwagę aby szkoła nie służyła do agitacyi politycznych, narodowych lub wyznaniowych.

Co się tyczy ich wzajemnego stosunku, spodziewać się należy że wzajemnie porozumiewać się będą w sprawie załatwienia swoich zadań.

Każdy krajowy inspektor szkół ma prawo przedstawiać krajowej władzy szkolnej swoje uwagi i spostrzeżenia o sprawach szkolnych jakiegokolwiek rodzaju wraz z odnośnemi wnioskami.

Ponieważ większa i ważniejsza część spraw krajowej władzy szkolnej na posiedzeniach ułatwiane będą, inspektorowie będą mieli przegląd czynności. Sprawy do ich zakresu należące a bez ich udziału załatwione, będą im przedłożone do wiadomości.

Krajowy inspektor szkół ma być obecnym przy obradach komisji do spraw szkolnych, w których organ krajowej władzy szkolnej winien jest interweniować i w których rozbiegane być mają przedmioty dydaktyczno-pedagogiczne, lub gdy prezydujący krajowej władzy szkolnej uzna potrzebę jego obecności, a nawet jeżeli otrzyma do tego polecenie, ma kierować obradami.

Krajowi inspektorowie szkół mają objeżdżać kraj regularnie i osobiście badać pod każdym względem stan szkół im powierzonych. Najpóźniej w 14 dni po powrocie z objazdu mają przedkładać krajowej władzy szkolnej dokładne sprawozdanie.

Inspektor szkół ludowych ma tak podzielić swoje objazdy inspekcyjne, aby w przeciągu 3 lat przysłała kolej na wszystkie okręgi szkolne. Winien zwiedzić dokładnie w każdym okręgu wszystkie szkoły ludowe jakiegokolwiek są rodzaju, tudzież zakłady z niemi połączone, bywać na nauce, przeglądać pisma przez nauczycieli wystawiane, uwzględniać zażalenia, zawiadomienia i życzenia nauczycieli, tudzież organów mających nadzór nad szkołą i udzielać rady. Niedostatkom we względach dydaktyczno-pedagogicznych winien natychmiast zarządzać ustnem upomnieniem, w wypadkach szczególnie ważnych lub nagłych ma nawet spisywać protokoły urzędowe i takowe przedkładać krajowej władzy szkolnej, nie może jednak udzielać upomnień pisemnych. Nadto w celu jednolitego działania winien porozumiewać się z prezydującymi władz szkolnych powiatowych i miejscowych, a w szczególności z powiatowymi inspektorami szkół.

Inspektor szkół ludowych winien przynajmniej dwa razy w roku zwiedzić dokładnie zakłady do kształcenia nauczycieli i szkoły przeznaczone do ćwiczeń praktycznych, ma być obecnym w każdej klasie, przysłuchiwać się wykładom nauczycieli i egzaminować uczniów, jednak nie szkodzić powadze nauczyciela.

Winien wywiędzić się jakie książki są używane, jakie szkoła posiada środki naukowe i jaki jest

stan karności, winien przeglądać pisma urzędowe dyrektora a w szczególności protokoły konferencyi nauczycielskich. Po każdej inspekcji winien odbyć konferencyę z nauczycielami, zawiadomić ich o rezultacie swoich postrzeżeń i udzielić ustnie wskazówki.

Na wezwanie krajowej władzy szkolnej winien kierować egzaminami dojrzałości z kandydatami, do stanu nauczycielskiego.

Inspektor szkół ludowych ma zwracać uwagę i popierać konferencye nauczycielskie powiatowe i krajowe a konferencyami krajowymi kierować osobiście.

Względem urzędzenia kursów dalszego kształcenia dla nauczycieli winien corocznie przedkładać krajowej władzy szkolnej odnośne wnioski.

Wojskowa sekcya delegacyi węgierskiej uchwaliła, żeby jeszcze przed przystąpieniem do ustalenia kwestyi zasadniczej, przedsięwziąć obrady wstępne nad szczegółami budżetu. Powodem tej uchwały jest to, że wielu członków sekcji do spraw wojskowych nie są jeszcze tak wtajemniczeni w te sprawy, ażeby zaraz przy początku obrad mogli wydać samoistny sąd o najważniejszych kwestjach zasadniczych. Przedmiotem obrad było proponowane przez ministra wojny podwyższenie gaży oficerów. Podług propozycyi ministra wojny ma być odtąd zniesiona różnica w pensji pomiędzy oficerami pierwszej a drugiej klasy. Na to zezwolono. Również przyjęto propozycyę ministra wojny, żeby pensyę kapitańską 2giej klasy na 900 złr. podwyższyć. Dla kapitańską 1szej klasy proponowano 1200 złr., ale sekcya pozwoliła tylko 1080 złr., ponieważ funkcyje obu kapitanów są prawie równe.

„Public“ podaje następujące szczegóły o przyjęciu jakiego d. 15. b. m. doznało w Saint-Cloud od Cesarza owych 55 deputowanych ciała ustawodawczego, których wybór dotąd potwierdzony nie został: Wiceprezydent du Arival wyraził ubolewanie jakie niespodziewane odroczenie wszędzie wywołało. Położył szczególny nacisk na niezadowolenie różnych okręgów wyborczych i wyraził w końcu nadzieję, że Cesarz zaraz po utworzeniu ministerstwa temu smutnemu stanowi rzeczy zapobiegnie. Cesarz odpowiedział, iż sądził, że stosunki usprawiedliwiają to rozporządzenie, gdyż czas który ma być poświęcony utworzeniu ministerstwa i studium senatus konsultu nie powinien być mącony politycznemi debatami izby. Cesarz przyjmuje ubolewanie deputowanych, których pełnomocnictwa w części z braku czasu, w części z powodu sumiennych protestacyi ze strony biór nie zostały jeszcze uznane za ważne, ale odroczenie nie narusza w rzeczywistości ani ich charakteru poselskiego, ani ich mandatów. Zrobionoby też dobrze, gdyby oczekiwano obrad senatu, ażeby zbyt namiętne debaty jakie chce wywołać lewica nie przyniosły obradom senatu szkody w opinii publicznej. Kilku deputowanych, pomiędzy którymi p. Dumiral i Granier de Cassagnac wyrazili następnie przekonanie, że zapewne cała izba uzna konieczność, żeby przy rozpoczęciu parlamentarnych prac, ograniczyć się tylko do zbadania wyborów, które i tak nie wiele czasu zajmą. Czy sędziacie panowie odpowiedział Cesarz, że gdyby badanie wyborów rozpoczęło zaraz po utworzeniu ministerstwa, to nie przeciągnęłyby się one poza 2. sierpnia, t. j. poza dzień zebrań się senatu? Nie sądzimy — odpowiedzieli deputowani. Nasi koledzy, którym powierzono tę pracę zrobiliby wszystko, co jest w ich możliwości. Nawet gdyby jeszcze dwóch lub trzech dni do utworzenia nowego gabinetu było potrzeba, to sądzilibyśmy że czas do 2. sierpnia byłby wystarczającym. Granier de Cassagnac oświadczył następnie, że prezydent Schneider, z którym rano mówił i który teraz widzi jaki błąd popełnił, doradzając odroczenie na czas

nieograniczony, podziela to zdanie. Cesarz ośmiechnął się, gdy o prezydencie wspomniano, i rzekł te słowa: „Mówiłem z nim także i uznał, że to była najgorsza rada jaką mi mógł dać“, poczem zamykając audyencyę dodał Cesarz: „Rozważę to wszystko i przyrzekam panom, że przedłożę nowemu ministerstwu kwestyę która was dotyczy. Życzę sobie, żeby jej rozwiązanie odpowiedziało życzeniom jakieście prawnie tutaj wyrazili.“

Florentyńska „Opinione“ wytacza polemikę przeciwko ministerstwu w ogóle a specjalnie przeciwko ministerstwu finansów. Jak dawniej przy zdarzającej się ku temu sposobności, tak i teraz utrzymuje ten bardzo rozpowszechniony i wpływowy dziennik, że byt gabinetu Menabrea-Digny jest bardzo zagrożony, że zrobiłby najlepiej gdyby już teraz podał się do dymisji, nie wyczekując stanowczego w tym względzie wotum izby. Gdyby to było dawniej nastąpiło, byłaby może mogła być ominięta niemila kwestya w sprawie administracyi tytoniowej. Jakkolwiek rzeczy stoją, to pewna, że rząd ze swojemi planami finansowemi poniósł zupełne rozbicie, z którego nie nie uratował. Tak utrzymuje „Opinione“, podczas kiedy przeciwnie florentyński korespondent do „Triest. Ztg.“ utrzymuje, że ministerstwo Menabrea stoi teraz silniej niż kiedykolwiek, i że o przesileniu ministeryalnem nie ma nawet mowy. Na dowód tego twierdzenia przytacza korespondent jedno rozporządzenie ministra finansów, na mocy którego kilku urzędników dworu, nieprzyjaźniych teraźniejszemu gabinetowi, a pomiędzy tymi brat exministra Rattazzi, zostało usuniętych ze swoich posad. Był to straszny cios dla stronników Rattazziego, którzy przez swoich przyjaciół u dworu mieli znaczny wpływ, a teraz tak w izbie jak i na terytoryum po za obrębem parlamentu zupełną ponieśli klęskę. Ten krok umocnił także stanowisko markiza Gualterio, ministra królewskiego domu, z którym nieustannie walczyli Rattazzianie, tak, że kilkakrotnie miał zamiar podać się do dymisji.

Do „K. Z.“ piszą z Wiednia dn. 15. b. m. o kwestyi soboru co następuje: Od czasu ostatniego mojego doniesienia o zachowaniu się pojedynczych mocarstw wielkich w obec soboru zrobiła sytuacya postępy, które zasługują na uwagę. Przedewszystkiem pogłoski o odwołaniu francuskiej załogi z Rzymu wywołały wielką i zaprawdę nie bezasadną obawę. Temu to należy przypisać, że nuncyusz przy dworze tuieryjskim msgr. Chigi, otrzymał nagle polecenie, żeby oświadczył Cesarzowi, że kurya nie omieszka wezwać zawczasu mocarstwa do dyplomatycznej reprezentacyi w soborze. Kosztowało to zapewne Watykan wiele, nim zrobił to ustępstwo. Gdyż widocznie obawiają się w Rzymie, żeby z tego przypuszczenia dyplomacyi nie wyrodziła się stała konferencya, która idąc krok za krokiem za ostatecznemi postanowieniami soboru, zakładałaby bezpośrednio weto przeciwko każdemu wotum, wkraczającemu w zakres prawnopañstwowy i starałaby się sobor zrobić niejako nieszkodliwym. Pomimo tego jednak uważają tę ewentalność w stosunku do opuszczenia Rzymu za mniejszą. Na Cesarza Napoleona nie wywarło jednakże wrażenia to oświadczenie. Zachowuje on zwyczajne milczenie, które stronnictwo klerykalne wiele niepokoi. Tymczasem inne mocarstwo wielkie zajęło już zdecydowane stanowisko w obec soboru. Ta okoliczność, że odnośne układy toczyły się we Wiedniu, stawia mię w możności podania o nich dokładnych doniesień. Akredytowany tutaj nuncyusz udał się do tutejszego rosyjskiego posła, hr. Uexküll, z zapytaniem, czy rząd rosyjski byłby gotów doręczyć biskupom krajowym pismo zapraszające na sobór. Ks. Gorczakow odpowiedział, że żąda najprzód dokładnego objaśnienia co do celów soboru, a szczególnie ścisłego określenia, jaką

1. swoje wykształcenie, które w ogóle ma odpowiadać postanowieniom §. 12. *) statutów szkoły artystyczno-przemysłowej, tudzież swoje osobiste stósunki.

2. przedłożyć próby niewątpliwego talentu i powołania do zajęć przemysłowo-artystycznych świadczące na jakim zostają stopniu wykształcenia.

Zresztą ubiegający się którzy będą proponowani winni poddać się w szkole artystyczno-przemysłowej c. k. muzeum egzaminowi z rysunku, lub snycerstwa i modelowania.

Stypendya będą nadawane tymczasowo na przeciąg 1 roku i wypłacane w ratach miesięcznych za kwitami poświadczonemi przez dyrekcję szkoły artystyczno-przemysłowej, poświadczenie zaś to bywa udzielane tylko rzeczywiście uzdolnionym i pilnym stypendystom.

Ostatnia poczta.

Paryż, 20. Pierwszy sekretarz poselstwa w Rzymie, hrabia Armand zamianowany został szefem gabinetu ministra spraw zewnętrznych.

*) Według §. 12. statutów ubiegający się winni udowodnić, że ukończyli gimnazjum niższe, gimnazjum realne lub szkołę niższą realną i być w wieku lat 16 skończonych.

Madryt, 20. lipca. „Imparcial“ przemawia za potrzebą szybkiego i energicznego przytłumienia zbrodni popełnianych codziennie w Madrycie, Seville i Granadzie i mówi że to nie chorągiew polityki, ale chorągiew mordu i rabunku powiewa w tych miastach.

Tenże dziennik donosi, że odkryto sprzysiężenie przeciw generałom: Serrano, Prim i Rivero. Aresztowano kilku generałów brygady i pułkowników.

Bruxela, 20. lipca. Sąd asyżów skazał Bachelerego wydawcę dzieła „Revolucya“ za obrazę Cesarza Napoleona na 200 franków kary.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Baworowska Zofia, z Koltowa. — H. Karnicki Teod., z Wołczuch. — Książ Puzyna Jul., z Narola — Beyzem Jan, z Unisza. — Pierzchała Ign., z Uszkowic. — Schnell Artur, z Brodów. — Kasłory Ludwik, z Podhajec.

Hotel angielski: Mangold Józef, c. k. podpułk., z Horozan. — Dr. Jamiński Wal., z Przemysła. — Dr. Kański Mik., adw., z Krakowa. — Zezulka Jan, adw., z Przemysła.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. lipca.

PP. Hr. Kaszowski Adolf, do Krakowa. — Hr. Michałowski L., do Przemysła. — Hr. Scipio Karol, do Krakowa. — Jędrzejewicz Max, do Zniatyna. — Korytowski Franc., do Kon. Lachowski Franc., do Krakowa. — Osnołski Wład., do Góry. Ochocki S., do Zarwanicy. — Smarzewski Franc., do Koby-

legn. — Zagórski Stan., do Lipowic. — Przybyłki W., doktor pow., do Skala.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. lipca 1869.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par sprowadzo 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza według wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10 god. wiecz.

Deszcz 0'''36.

F I C H T R.

Dziś (przedst. niem.) „Taub muss er sein,“ krotoczwila w 1 akcie ze spiewami; „Ein Kostkind auf dem Lande,“ krotoczwila w 1 akcie.

Przytem piąte przedstawienie gymnastyków arabskich pod dyrekcją Sidi el Hadi ali ben Mohamed.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Radyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaż, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płać, żądają). Rows include Dnia 21. lipca, Ake. gal. kol. żel. K. L., banku hip. galie., Kolej Lw.-Cz.-Jassy, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lipca 1869.

1. Dług publiczny.

Table with columns: A. Państwa, pien. towar. Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, od kwietnia do października po 5%.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy, etc.

Table with columns: Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a., (w srebrze) po 5% za 100 zł., S. Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

OBZWIENIENIA URZĘDOWE.

(1668) G d i c t. (1) Wro. 10754. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnów wird in Folge des am heutigen Tage gefassten Beschlusses bekannt gemacht, daß Hr. Advocat Dr. Kapiszewski zum definitiven Verwalter der Nachlassenen Kleinlichen Concursmasse, und Hr. Advocat Dr. Kwiatkowski zum Stellvertreter des Massaverwalters bestellt wurden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes. Tarnów, am 9. Juli 1869.

(1649) E d y k t. (1) L. 766. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku ustanawia dla pełnoletniego a z miejsca pobytu niewiadomego Adama Zadyłaka kuratorem Jana Rozeniaka z Bukowska i wzywa oraz nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego, aby w myśl §. 217 patentu z dnia 9. sierpnia 1854 ulokowane na rzecz jego w kasie sierocińskiej zbiorowej w Sanoku kwoty 100 zł. w. a. i 6 zł. 51 kr. w. a. w przeciągu sześciu miesięcy wydobyc postarał się, lub też w inny sposób takowymi zarządził.

Z c. k. sądu powiatowego. Bukowsko, dnia 31. maja 1869.

(1665) S u n d m a c h u n g. (1) Wro. 13308. Das k. k. Landesgericht in Straßsachen zu Krakau hat mittelfst Entschcheidung vom 18. Juli 1869 Z. 13308 erkannt, daß das in Genf beim Czerniecki gedruckte vom Ludwig Bulewski gefertigte

Program der Zeitschrift „Rzeczpospolita polska federalcyjna demokratyczno-socyalna“ den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes gemäß §. 58 Absatz e) St. G. und der Störung der öffentlichen Ruhe gemäß §. 66 St. G. begründet, und daher auf Grund des V. Artikels des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr. 142 N. G. Bl. das Verbot der weiteren Verbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, welches hie mit kundgemacht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßsachen. Krakau, am 18. Juli 1869.

(1640) E d y k t. (3) Nr. 6453. Ces. król. sąd obwodowy w Przemysłu zawiadamia niniejszem spadkobierców Franci-

szka Hügerle z miejsca pobytu niewiadomych, iż pp. Katarzyna Władczyńska, Ludmila Kulczycka i Maryan Władczyński przeciw tymże o wykreślenie i wyekstatulowanie sumy 1000 złp. czyli 250 złr. a. w. Tom. II. pag. 80 n. 5 on. w stanie biernym realności pod Nr. kon. 110 m. w Przemysłu intabulowanej, pozew na dniu 14. czerwca 1869 do L. 6453 wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 17. sierpnia 1869 o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ życie i miejsce pobytu zapozwanych, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże nie są wiadomymi, przeto ustanowił tutejszy sąd dla zastępstwa zapozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego z zastępstwem tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Łobaczewskiego kuratorem, z którym wytoczony spór według ustawy cywilnej dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.

Przypomina stę więc tym edyktem zapozwanym, żeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście stawili się, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użyli, bo inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemysł, dnia 16. czerwca 1869.

